

har havt af den, at Pensionsveien er betraadt. Den samme ærede Rigsdagsmand bemærkede, at paa den Maade overlod man det ganske til den private Bestyrelse at fastsætte, i hvilken Udstrækning der vil kunne være Spørgsmaal om at give Forstander Møller Pension. Det troer jeg ikke. Jeg skal ikke opholde mig ved den Bemærkning, at der sikkert ikke er Grund til at frygte for, at Bestyrelsen skulde hensynsløst forøge Mandens Løn for derved at forklaffe ham en større Pension. Der er ingen Grund til at frygte det; men det troer jeg ogsaa er en Følge af selve den foreliggende Lovs Indhold, at naar Rigsdagen gaaer ind paa Loven, vil ved Anvendelsen af de i Pensionsloven indeholdte Regler ogsaa det Hensyn være at tage, som maatte ubeluffe den private Bestyrelse fra at kunne forhøje hans Løn eller forrykke det Lønningsforhold, der findes Sted paa den Tid, Loven emanerer. Jeg skal med Hensyn hertil bemærke, at Motiverne ogsaa ligefrem udtale dette, idet Ministeriet angaaende den Løn, der er tillagt den Paagældende, og hvorefter hans Pension bliver at beregne, lader medfølge Oplysninger, der blive opbevarede, ligesom ogsaa de Forhandlinger, der her have fundet Sted, vise hen til samme. Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) opfordrede mig til at tage Loven tilbage. Det er Noget, som jeg slet ikke finder, at der er den mindste Grund til. Uklogt handlet har det ganske vist ikke været at fremlægge Lovudkastet. At det er rigtigt handlet paa denne Maade at ville sørge for en Mand, der er saaledes stillet som Forstander Møller, anseer jeg for givet. Den ærede Rigsdagsmand bemærkede, at man maatte frygte for at give en saadan Bestemmelse i Begeistringens Dreblik. Mig forekommer det rigtignok, at der under den Forhandling, der her har fundet Sted, er fremkommet saa Meget, der egner sig til at kunne ghyde kolbt Vand i Blodet, at jeg ikke frygter for, at Bestemmelsen skal blive taget i Begeistringens Hede. Det er derfor ikke til Thingets varme Begeistring, men kun til dets kolde Overveielse, at jeg anbefaler Lovudkastet, og

det er ogsaa paa denne kolde Overveielse, at jeg støtter mit Haab om dets Vedtagelse.

C. B. Nimestad: Det var før de sidste Udtalelser, og navnlig før dem, vi nu hørte af den høitærede Minister, at jeg udbad mig Ordet. Jeg havde i Sinde i al Korthed at fremstille min Opfattelse af denne Sag. Nu skal jeg gjøre det, om muligt, i endnu større Korthed. Jeg kan underskrive, hvad der er blevet sagt af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) i dets Almindelighed. Loven skylder denne Mand Intet, men Staten skylder ham Noget, og har Staten en Gjæld, skal den betale den. Hvormeget skal Staten da betale? Det bliver det første Spørgsmaal. Herved maa den gaae ud fra en Betragtning af Mandens Virksomhed, af denne Virksomheds Varighed og Omfang og Mandens Stilling i Samfundet, denne Stilling betinget navnlig af hans Indtægter paa den Tid, han træder fra. Der bliver dernæst Spørgsmaal om, efter hvilke Regler man skal betale Gjælden til denne Mand, og og her ligger det da nærmest, at man tager Pensionslovens Regler, ikke at man anvender Pensionsloven paa Manden; det være langtfra; men der staaer heller ikke her i Henhold til Pensionsloven, men derimod i Overensstemmelse med Pensionslovens Regler. Det er altfaa det Hele, at man siger: Pensionsloven giver saamegen Pension efter saa lang Tids Tjeneste med den Indtægt, og saa give vi i dette Tilfælde ligesaa Meget. Saaledes har jeg forstaaet det. Jeg seer vel, at den ærede Minister forstaaer det noget anderledes, idet han mener, at der skal gives en Pension i Ordets indskrænkede Forstand; men det forekommer mig dog ikke med Nødvendighed at ligge i Loven. Nu er det sagt, at vi derved give et privat Institut Magt over Loven. Men det forekommer mig ikke at være saa; for det Første gaae vi ud fra, at der vil blive handlet loyalt af det private Institut i dette Tilfælde, og dernæst faaer det private Institut i det Høieste Magt over den Understøttelse, der gives i det enkelte Tilfælde, men det faaer ikke Magt over Pensionsloven.